

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Pîslari Andrei xxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 25.07.2017 – 21.06.2019;

Instanța de apel: 26.07.2019 – 19.02.2020;

Instanța de recurs: 19.05.2020 – 04.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 21 iunie 2019, Pîslari Andrei a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului Pîslari Andrei a fost învinuit în aceea că, la data de 17 februarie 2017, aproximativ ora 17:00, aflându-se în s. Vișniovca, r-nul Cantemir, fără permisiune, a pătruns ilegal în domiciliul lui Anghel Ion, situat în xxxxx, xxxxx, iar la cererea stăpânului de a părăsi domiciliul a refuzat.

Astfel, acțiunile lui Pîslari Andrei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, *pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîslari Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, și potrivit art. 60 Cod penal să fie dispusă încetarea procesului penal în privința lui Pîslari Andrei din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea apelului acuzarea a invocat, că prima instanță eronat a apreciat probele administrate de către organul de urmărire penală care s-au confirmat în cadrul ședinței de judecată.

A menționat, că declarațiile martorilor Anghel Marina și Perju Sveatoslav confirmă cele declarate de către partea vătămată Anghel Ion referitor la modul în care a avut loc conflictul, iar declarațiile martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae Ion, Ravlo Nicolai Nicolai, Vitan Nicolae, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată deoarece acestea nu corespund adevărului.

În opinia acuzării, declarațiile martorului Uzun Dumitru nu pot fi puse la baza sentinței de achitare a inculpatului Pîslari Andrei, întrucât acesta nu cunoaște circumstanțele cazului, or, martorul a declarat că se afla la o distanță de aproximativ 60-70 m de la locul conflictului și nu a văzut-o pe Anghel Marina sau careva copii pe lângă gospodăria lui Anghel Ion, precum și faptul dacă cineva ar fi intrat în gospodăria lui Anghel Ion. Mai mult, declarațiile acestuia sunt în contradicție cu declarațiile inculpatului Pîslari Andrei, care a comunicat că la fața locului se aflau doi copii și el le-a scris numele acestora pe o foaie.

De asemenea, a menționat acuzarea despre declarațiile martorului Vitan Nicolae care a comunicat că nu a văzut momentul în care Pîslari Andrei a pătruns în domiciliul lui Anghel Ion, deoarece se afla în magazin, însă când a ieșit afară a văzut cum Anghel Ion îl împingea și îi spunea lui Pîslari Andrei că nu are ce căuta la el în ogradă, fapt ce atestă că totuși Pîslari Andrei a fost în ograda lui Anghel Ion.

Consideră, că martorii Ravlo Nicolai Nicolai și Ravlo Nicolae Ion au dat declarații în favoarea lui Pîslari Andrei, deoarece aceștia sunt în relații de prietenie cu inculpatul și astfel că declarațiile acestora sunt părtinitoare.

A conchis acuzarea, că declarațiile inculpatului Pîslari Andrei nu pot fi apreciate ca fiind veridice, întrucât acestea au scop de apărare. De asemenea, la urmărirea penală inculpatului Pîslari Andrei i-a fost solicitat să susțină testul poligraf, însă acesta a refuzat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2020, a fost respins apelul și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că la solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost audiați din nou partea vătămată Anghel Ion și martorii Anghel Marina, Perju Sveatoslav, Vitan Nicolae, precum și inculpatul Pîslari Andrei, și totodată, la cererea procurorului au fost citite în ședința instanței de apel, declarațiile părții vătămate Anghel Ion de la faza

urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere din 15 martie 2017 (f.d.70-71, vol.I) și declarațiile martorului minor Perju Sveatsolav de la faza urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului din 16 martie 2017 (f.d.75-76 vol.I).

De asemenea, instanța de apel a precizat că la solicitarea procurorului, în instanța de apel au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința primei instanțe, precum și declarațiile necontestate ale martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae Ion, Ravlo Nicolai Nicolai, care au fost audiați în prima instanță, și probele materiale examinate în cadrul ședinței primei instanțe.

Instanța de apel a indicat și următoarele probe: informația telefonică din 17 februarie 2017, ora 18:05, parvenită la IP Cantemir de la IPZD Cahul (f.d.11, vol.I); plângerea depusă de Anghel Ion la 17 februarie 2017 (f.d.12, vol.I); caracteristica eliberată de administrația publică locală pentru partea vătămată Anghel Ion (f.d.18, vol.I); contractul de vânzare-cumpărare din 09 februarie 2015, care atestă că Anghel Ion a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului pentru construcții cu suprafața 0,3122ha, (f.d.32-33, vol.I); certificatul cu informația din Registrul bunurilor imobile din 11 februarie 2015 (f.d.34-36, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 martie 2017 (f.d.37-40, vol.I); caracteristica eliberată de administrația publică locală pentru Pîslari Andrei și sentințele instanțelor judecătorești (f.d.43, 165-179, vol.I); informația telefonică din 17 februarie 2017, ora 19:30, parvenită la IP Cantemir de la IPZD Cahul, potrivit căreia la data de 17 februarie 2017 a parvenit un apel telefonic de la locuitorul s. Vișniovca, Ravlo Nicolae, precum că a fost agresat fizic de către Anghel Ion (f.d.67, vol.I); imaginea foto prezentată de martorul Ravlo Nicolae (f.d.83, vol.I), și imaginile foto prezentate de inculpatul Pîslari Andrei (f.d.143, vol.I).

Instanța de apel a precizat, că în cadrul instanței de apel, la solicitarea procurorului a fost administrată o probă nouă, și anume proba cu martorul Pîslari Vasile și în temeiul art. 371 Cod de procedura penală, au fost citite declarațiile martorului minor Pîslari Vasile de la faza urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere din 17 martie 2017 (f.d.77-78, vol.I).

Astfel, analizând și apreciind probele administrate, în coroborare cu argumentele invocate în cererea de apel, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este una corectă și argumentată, și aceasta just a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept referitor la învinuirea înaintată inculpatului Pîslari Andrei.

Instanța de apel a menționat, că potrivit rechizitoriului, inculpatului Pîslari Andrei îi este incriminată infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1)

Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

Reieșind din materialele cauzei, precum și declarațiile martorilor și a părții vătămate, instanța de apel a constatat că nu se dovedește faptul că inculpatul Pîslari Andrei a pătruns ilegal în domiciliul lui Anghel Ion, și că a refuzat să părăsească acest domiciliu.

Instanța de apel a menționat, că latura obiectivă a infracțiunii de violare a domiciliului reprezintă fapta prejudiciabilă care poate lua forma unei acțiuni sau inacțiuni. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități, realizate în raport cu domiciliul: pătrunderea ilegală fără consimțământul victimei; rămânerea ilegală fără consimțământul victimei; refuzul de a-l părăsi la cererea victimei; perchezițiile sau cercetările ilegale.

Prin pătrundere ilegală se înțelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spațiul în care victima își are domiciliul. Pentru existența infracțiunii nu interesează modul și metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înșelăciune etc.) și nici dacă pătrunderea are loc pe față ori pe ascuns, iar prin rămânere ilegală se are în vedere situația când pătrunderea a fost realizată legal sau ilegal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracter ilegal.

Totodată, instanța de apel a mai indicat că prin refuz de a părăsi domiciliul la cererea victimei, este necesară stabilirea următoarelor condiții: prezența făptuitorului în spațiul destinat domiciliului (situația premisă); pătrunderea anterioară în domiciliu să aibă caracter ilegal sau legal; să existe o cerere categorică și expresă a victimei, adresată făptuitorului, de a părăsi domiciliul; să nu fie prezente excepțiile prevăzute la alin. (2) art. 29 din Constituție.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, instanța de apel a reținut că aceasta se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii se pot exprima în: curiozitate, interesul material, gelozie, răzbunare, etc.

Prin urmare, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a stabilit că învinuirea lui Pîslari Andrei privind violarea de domiciliu, se bazează în principiu pe declarațiile părții vătămate Anghel Ion, soției acestuia, Anghel Marina, și martorului minor Perju Sveatoslav, care nu sunt suficient de convingătoare pentru a face o concluzie certă privind vinovăția inculpatului Pîslari Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că învinuirea înaintată nu s-a confirmat prin probele administrate, din care motiv prima instanță corect a statuat că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă – pătrunderea în domiciliu fără consimțământul persoanei și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea ei, adoptând o

soluție de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că între partea vătămată Anghel Ion și inculpatul Pîslari Andrei, persistă de mai mult timp relații ostile, fapt confirmat de ambii, iar referitor la declarațiile părții vătămate Anghel Ion și soției acestuia Anghel Marina, asupra sincerității cărora planează multe dubii, instanța de apel le-a apreciat critic, interpretându-le ca o expunere a unei poziții subiective ce contravine circumstanțelor constatate.

Instanța de apel a acordat credibilitate declarațiilor inculpatului Pîslari Andrei, precizând că acestea sunt coerente pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei, fiind în concordanță cu declarațiile martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae Ion, Ravlo Nicolae Nicolae și Vitan Nicolae.

Analizând declarațiile părții vătămate Anghel Ion și martorului Anghel Marina, instanța de apel a indicat că se atestă mai multe contradicții inexplicabile, ceea ce denotă că veridicitatea acestora trezește dubii și declarațiile lor subiective nu pot fi puse la baza unei condamnări în afara oricărui dubiu rezonabil.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Anghel Ion, și martorului Anghel Marina, instanța de apel a concluzionat că martorul Anghel Marina nu a văzut presupusul fapt al pătrunderii inculpatului în ogradă, întrucât aceasta se afla în momentul inițierii conflictului în incinta magazinului, unde se auzea doar gălăgia, din care motiv Anghel Marina a fost în imposibilitate ca să-l vadă pe inculpatul Pîslari Andrei în mijlocul ogrăzii, aceasta afirmând totodată că soțul Anghel Ion l-a luat pe Pîslari Andrei de mână și l-a dus la poartă, declarații care contravin celor comunicate de către Anghel Ion și anume că acesta nu s-a apropiat de inculpat în ogradă, nu i-a spus nimic, nu i-a cerut să părăsească ograda și nici nu l-a condus forțat spre ieșire.

De asemenea, instanța de apel a reținut că sinceritatea declarațiilor părții vătămate Anghel Ion și martorului Anghel Marina este afectată în contextul în care aceștia, contrar datelor stabilite cu certitudine că Anghel Ion achiziționa de la locuitorii satului metal uzat și-l depozita în curtea casei sale, ambii au negat faptul că Anghel Ion se ocupa cu achiziționarea metalului uzat.

Contrar acestor declarații, martorii Ravlo Nicolae Ion, Ravlo Nicolai Nicolai, Uzun Dumitru, Vitan Nicolae și Pîslari Vasile au declarat ferm că Pîslari Andrei nu a intrat în ogradă la Anghel Ion, și conflictul a avut loc în drum, lângă poartă, iar pozele au fost făcute peste poartă.

Analizând și declarațiile martorului Vitan Nicolae, instanța de apel a mai precizat că acesta, auzind gălăgie, a ieșit din magazin împreună cu Anghel Marina aproximativ peste 4 minute, ceea ce indică asupra faptului că Anghel Marina nu era

prezentă la începutul conflictului, nu putea să-l vadă pe Pîslari Andrei în ogradă, ori ultimul nici nu a intrat în ogradă. Faptul că inculpatul nu a intrat în ogradă la Anghel Ion se mai confirmă și de către martorii Ravlo Nicolae Ion și Ravlo Nicolai Nicolai, care erau prezenți la fața locului în momentul inițierii conflictului, și au confirmat că inculpatul nu a intrat în ogradă la Anghel Ion, iar ultimul l-a lovit pe inculpatul Pîslari Andrei, spunându-i că nu are dreptul să se uite ce are în ogradă.

Instanța de apel a constatat, că versiunea inculpatului este una veridică, având acoperire probatorie, care se confirmă prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauza penal, iar din declarațiile martorilor și imaginile foto se atestă că inculpatul Pîslari Andrei nu avea necesitate și nu a pătruns ilegal în ograda lui Anghel Ion, iar conflictul a avut loc în stradă, lângă domiciliul părții vătămate. Mai mult, fiind stopat de partea vătămată, care i-a blocat accesul în ogradă, inculpatul doar a făcut fotografii peste poartă, și a plecat în mod pașnic, fără a-i forța poarta și fără a intra în ogradă.

Instanța de apel a mai precizat, că partea acuzării, și în special procurorul, a avut posibilitatea de a întreprinde pe parcursul urmăririi penale acțiuni în vederea ridicării telefoanelor mobile de la inculpatul Pîslari Andrei și martorul Ravlo Nicolai, ca ulterior acestea să fie supuse expertizei pentru a constata dacă toate imaginile au fost efectuate din stradă sau dacă există imagini pozate din interiorul curții domiciliului lui Anghel Ion, or, această posibilitate de a constata la nivel cert și cu probe incontestabile circumstanțele în care au fost realizate imaginile foto, organul de urmărire penală a omis-o, iar această deficiență de anchetă nu poate fi interpretată decât în favoarea inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorului minor Perju Sveatoslav, întrucât acesta a dat dovadă de o atitudine părtinitoare față de partea vătămată, din motiv că acesta a muncit la Anghel Ion, și anume la pășunatul vitelor, păzirea iazului arendat, fiind plătit pentru munca efectuată, iar uneori îi aducea și fierul uzat contra plată

În opinia instanței de apel, urmează a fi exclusă proba administrată de către partea acuzării cu declarațiile martorului minor Pîslari Vasile de la faza urmăririi penale, indicate în procesul-verbal de audiere din 17 martie 2017 (f.d.77-78, vol.I), or, în procesul-verbal lipsește numele și prenumele ofițerului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal, locul audierii martorului, la sfârșitul actului procesual lipsește semnătura persoanei care l-a întocmit, fapt ce atestă că consemnarea declarațiilor martorului contravine prevederilor art. 260 Cod de procedură penală, ceea ce implică ca consecință nulitatea probatorie a faptelor fixate în acest proces-verbal.

Așadar, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente pentru confirmarea învinuirii înaintate inculpatului Pîslari Andrei, or

declarațiile martorilor Ravlo Nicolai Nicolai, Ravlo Nicolae Ion, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru și Pîslari Vasile, probează faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), neavând intenția și necesitatea de a intra contrar voinței stăpânului în ogradă, prezentându-se la partea vătămată cu scopul de a vedea fierul uzat adus de minori, o parte din care se afla lângă poartă în sac, și restul în ograda părții vătămate, ce putea fi fotografiat peste poartă, fără a intra în ogradă.

Nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, după cum invocă partea acuzării, astfel instanța de apel menționând, că acțiunile inculpatului Pîslari Andrei nu întrunesc elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, iar vinovăția acestuia nu este dovedită.

Instanța de apel a conchis, că prin prisma materialului probator administrat în cauza penală, se atestă faptul că poziția acuzării este una lipsită de suport juridic, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, este una corectă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

5. Procurorul declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat invocă că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor fiecărui martor separat și toate în coroborare, inclusiv cu declarațiile martorilor apărării.

Consideră că atât declarațiile martorului Vitan Nicolae, precum și declarațiile martorului Uzun Dumitru, nu pot fi puse la baza sentinței de achitare a inculpatului Pîslari Andrei întrucât martorii nu cunosc circumstanțele cauzei, iar declarațiile acestora contravin declarațiilor inculpatului Pîslari Andrei, care a comunicat că la fața locului se aflau doi copii și el le-a scris numele acestora pe o foaie, precum și declarațiilor părții vătămate Anghel Ion și a martorului Anghel Marina.

Cu referire la martorii Ravlo Nicolae Ion și Ravlo Nicolai Nicolai, susține acuzarea că aceștia au depus declarații asemănătoare, însă a precizat referitor la faptul că martorii se află în relații de prietenie cu inculpatul Pîslari Andrei. Mai mult, a menționat că aceștia au dat declarații diferite referitor la locul aflării fiecăruia.

Mai indică că declarațiile inculpatului Pîslari Andrei nu pot fi apreciate ca fiind veridice, or, acestea au scop de apărare.

Astfel precizează acuzarea că aceste argumente au fost invocate în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel nu s-a expus.

În opinia acuzării, este neîntemeiată concluzia instanței de apel referitor la excluderea probei cu martorul minor Pîslari Vasile, și anume declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, considerând procurorul în acest sens că lipsa datelor din procesul-verbal de audiere a martorului minor Pîslari Vasile, care au fost constatate de către instanța de apel, nu atestă faptul că acțiunea de urmărire penală nu a fost efectuată, precum și nu influențează conținutul acestora, întrucât procesul-verbal a fost semnat de martorul Pîslari Vasile, care în ședința instanței de apel a confirmat conținutul acestuia, or, aceste erori nu au fost invocate de către nici o parte la proces, din care motiv prevederile art. 251 Cod de procedură penală nu pot fi aplicate la caz.

De asemenea, invocă acuzarea că concluziile instanței de apel sunt contradictorii, în contextul în care aceasta stabilește că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și totodată reține că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente întru confirmarea învinuirii înaintate inculpatului Pîslari Andrei, iar declarațiile martorilor Ravlo Nicolai Nicolai, Ravlo Nicolae Ion, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru, Pîslari Vasile, probează faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), și astfel nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, or, potrivit concluziei reținute de către instanța de apel, rezultă că nu s-a constatat existența fapte onfracțiunii.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele care au dus la emiterea soluției contestate.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, procurorul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, constată că această instanță, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată, că prima instanță în sentința pronunțată a dispus achitarea lui Pîslari Andrei de sub învinuirea înaintată în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Fiind investită cu judecarea apelului procurorului, instanța de apel l-a respins și a menținut sentința primei instanțe fără modificări.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea menținerii soluției primei instanțe de achitare a lui Pîslari Andrei din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal lărgit constată că decizia recurată nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Așadar, argumentul de bază susținut de către instanța de apel în motivarea soluției sale se referă la faptul, că „partea acuzării nu a prezentat probe suficiente în confirmarea învinuirii înaintate inculpatului Pîslari Andrei, întrucât declarațiile martorilor Ravlo Nicolai Nicolai, Ravlo Nicolae Ion, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru, Pîslari Vasile, probează faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), neavând intenția și necesitatea de a intra contrar voinței stăpânului în ogradă, prezentându-se la partea vătămată cu scopul de a vedea fierul uzat adus de minori, o parte din care se afla lângă poartă în sac, și restul în ograda părții vătămate, ce putea fi fotografiat peste poartă, fără a intra în ogradă. Nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, după cum invocă partea acuzării. Colegiul judiciar menționează că acțiunile inculpatului Pîslari Andrei nu întrunesc elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, iar vinovăția acestuia nu este dovedită”.

Pornind de la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, se va reține că sentința de achitare se adoptă dacă:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) fapta nu este prevăzută de legea penală;
- 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În speță, deși instanța de apel a concluzionat că nu au fost prezentate suficiente probe în vederea demonstrării învinuirii înaintate inculpatului Pîslari Andrei și astfel probându-se faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate Anghel Ion, și nu a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, precum și refuzul de a părăsi domiciliul, totuși aceasta a reținut ca temei de achitare în privința inculpatului Pîslari Andrei, motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă contradictorialitatea deciziei atacate în ce privește temeiul legal de achitare a inculpatului Pîslari Andrei, or, în contextul în care s-a stabilit că faptele incriminate inculpatului nu au avut loc, rezultă că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit notează, că la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, și să argumenteze clar

concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2020, în cauza penală în privința lui **Pîslari Andrei xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **16 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor